MÅ®RINEK - ANEB HORROR V SALOONU

StÅ™eda, 08 srpen 2007

Byla jsem toho názoru, Å¾e správnej pes se musí obÄ•as probÄ›hnout po trávníku, nÄ›co ulovit, vyhrabat, roztrhnout, prostÄ› mít taky trochu fraj. Jednou je to potomek divokých lovcÅ¯, budoucí hrdinný vÅ¯dce smeÄ•ky. PotÅ™ebuje to pro rozvoj své psychiky i fyzické zdatnosti, ne? Z toho dÅ¯vodu jsme jeli na zahrádku.

PÅ™iÅ¾ivila jsem své pÄ›stitelské touhy na konto psích radovánek. Na parcele MÅ¯rinek z auta vyjmut, postaven do rozhrabaného záhonu a ponechán svému osudu. ZpoÄ•átku capkal jako turista po cestiÄ•ce ze Å¾havých uhlíkÅ¯: kaÅ¾dou noÅ¾iÄ•ku opatrnÄ› zdvihl, chvilku zauvaÅ¾oval, spustil - a ejhle, ono to nekouslo a nebolelo... Po investigativní chvilce a peÄ•livém vyhodnocení terénu zaÄ•al „myšiÄ•kovat", tj. snaÅ¾il se myší, pÅ™ípadnÄ› krtÄ•í (co já vím, zahrádce ještÄ› vegetuje) dírkou propasírovat nÄ›kam smÄ›r Austrálie. Jeho bílé, aÅ¾ jedenáct centimetrÅ¯ dlouhé vlásky se urychlenÄ› mÄ›nily na chlupaté šedohnÄ›doÄ•ernozelené cucky a - JEÅ½IŠMARJÁ - pÅ™estal libÄ› páchnout (soused vedle mÄ›l navezené koblíÅ¾ky na vylepšení bonity pÅ¯dy). Já mezitím blaÅ¾enÄ› zryla nÄ›co záhonkÅ¯, Lendule si pÅ™eÄ•etla nÄ›co kapitol z právÄ› objevené knihy "Å½ivot po Å¾ivotÄ›", a milej MÅ¯rinek slastnÄ› dokon pÅ™emÄ›nu z polštáÅ™ového Ä•okla na navlhlou, smrdící, špinavou a jiÅ¾ nehybnou zfilcovatÄ›lou zrÅ¯diÄ•ku sebou praštil zcela uondán vedle jejího lehátka, jazejÄ•ek mu slyšitelnÄ› vlál a dával jednoznaÄ•nÄ› najevo, Å¾e "uÅ¾ ani Å¥uk, honem se mnou nÄ›co udÄ›lejte, nebo vám tady umÅ™u..." A tak jsme jeli zpÄ›t do lÅ¯na JiÅ¾ního MÄ›sta Po vyÄ•Å¯rání (psa), jsem ho narvala do teplé vody v umyvadle. KdyÅ¾ se Lenka nedívala, drala jsem hnusotku i kartáÄ•em. NÄ›kolikeré repete, pak závÄ›reÄ•ná koupel vanová, promytí kvalitním šampónkem, osprchování vlahou vodiÄ•kou. KoneÄ•nÄ› bylo zvíÅ™átko znovu bílé, i kdyÅ¾ po pÅ¯lroÄ•ním špatném (správnÄ›ji Å™eÄ•eno Å¾ádném) Ä•esání hoc zcuckané. I podlehla jsem dceÅ™inu skuhrání a odsouhlasila návštÄ›vu psího saloonu; skuteÄ•nÄ› "tohle" uÅ¾ potÅ™ebovalo kvalifikované pracovištÄ›. Ve Zlatých stránkách jsme vyhledaly pár telefonÅ¯, obvolaly a nakonec se objednaly. KdyÅ¾ pÅ™išel den "D", zjistila dcera, Å¾e baterka jejího fára je vybitá. Co teÄ•? Fofrem jsme uprosily pÅ™ítelkyni Dádu i s dcerou, aby vzaly svÅ¯j pojízdnÄ›jší automobil a nás tÅ™i do nÄ›j. I jeli jsme. My Ä•tyÅ™i Å¾ensk pidimuÅ¾íÄ•ek. Mimo jiné, vnímáte, Å¾e kdyÅ¾ se dÄ›je nÄ›co s dítÄ›tem, jde s ním jen matka, kdeÅ¾to na veterinu, k psí kad jede celej klan i s pÅ™íznivci? OK, dojeli jsme vÄ•as. PÅ™i výpadovce, v jednom vylepšeném domeÄ•ku, byl z ulice do nudlovité místnÅ¯stky cca dvakrát dva metry: Ä•ekárna, prodejna a výstavní síÅˆ slávy jejich chovné stanice v jednom. Dále Saloon pokraÄ•oval schÅ¯dky dolÅ¯, do suterénní místnosti, kde se na dvou kempinkových stolcích odehrávalo to hlavní. Vzadu vedly ještÄ› dveÅ™e do neznáma, odkud krášlitelky pÅ™inášely vypraná zvíÅ™ata. Po vyfénování byl klient postaven na stÅ¯l a kovovým hÅ™ebenem proÄ•esáván. MÄ›l-li místo srsti cucky (jako ten náš), byly "vyÄ•esány", pÅ™ípadnÄ› vystÅ™iÅ¾eny. Mé drahé, uÅ¾ jste mÄ›ly nÄ›kdy špatnÄ› rozÄ•esané, pÅ™ípadnÄ› zac Tak si pÅ™edstavte, Å¾e by vás macecha nebrala nÄ›Å¾nÄ› od koneÄ•kÅ¯ a nepostupovala nÄ›Å¾ným rozÄ•esáváním po pra zvolna vzhÅ¯ru, ale rovnou a zostra, dlouhými pevnými tahy - takhle vám hlaviÄ•ku prokramplovala... Nikdy, v Å¾ádném jeho pÅ™emnohých pÅ™edchozích i následných historickohysterických záÅ¾itkÅ¯, nikdy takhle strašnÄ› neplakal. Å˜va do toho celé své psí JÁ, všechnu sílu svých dvaceti centimetrÅ¯ a svého jednoho kila. JeštÄ› ho nÄ›jak nÅ¯Å¾kami okousaly a po necelé hodince nám ho za nepatÅ™iÄ•ný obnos odevzdaly (my byly totiÅ¾ po pár minutách vyhozen Å¾e není moÅ¾né jim do práce kafrat, aÅ¥ si jedeme na kafe). TÅ™esoucí se olysalá huspenina rozhodnÄ› nebudila dojem pÅ™íštího championa, tvÅ¯rce budoucí luxusní populace. Na noÅ¾iÄ•kách mÄ›l sem tam nÄ›jaký zanechaný cucek, bÅ™íško sice hezky vyholené, ale místy do krve zdrápané. "KdyÅ¾ hlaviÄ•ku myje, o škopíÄ•ek bije, kdyÅ¾ mi vlásky Ä•eše, krev potÅ¯Ä•kem teÄ•e..." Tyhle smutné verše o osiÅ™elém dÄ›Å¥átku mne napadly, kdyÅ¾ jsem rukou zkušených psích kadeÅ™nic pÅ™ebírala naši krysku. Od té doby staÄ•ilo vzít do ruky hÅ™eben, aby stáhnul spodem aÅ¾ ke krku. PÅ™ípadnÄ› se rozplacatil na koberci, všechny paciÄ•ky zastrÄ•il pod tÄ›lo, pÅ™ímo se v do zemÄ›. On vám dokáÅ¾e hrÅ¯zou i záhadnÄ› zasunout do neviditelna hlaviÄ•ku, takÅ¾e z psiska je jen bílá chlupatá dvaceticentimetrová štronzo roura. VÅ¾dycky jsem myslela, Å¾e ho jeho maminka mÄ›la se siamským kocourem (vzhledem k jeho hlasovým schopnostem i perfektní schopnosti vyklenout hÅ™bet). PÅ™ípadnÄ› s obzvláštÄ› pÅ™ítuln papouchem, coÅ¾ vyvozuji z jeho záliby v sezení za krkem (mým, LenÄ•iným, Robertovým Ä•i jakýmkoli jiným, který se vyskytn jeho pÅ™ítomnosti). Ovšem od téhle doby jsem pÅ™esvÄ›dÄ•ena, Å¾e pÅ™i jeho poÄ•etí kladnÄ› zabodoval i nÄ›jaký schopný Å¾elvák... d@niela